

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidecalogvs Theologico-Politicvs Reformatvs

Dript, Laurentius a

Paderbornae, 1672

15. Mollities, Sodomia, bestialitas sunt peccata ejusdem speciei infimae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13441

Numquid hoc posset dici de aliis atque aliis facinoribus hominum? liberum est enim animo humano in aliis quibuscunq; sceleribus & unum aliquid eorum operari: & eo ipso tempore alio cogitatione distendi, quod in fornicationis ipso opere atque tempore non licet animo ad aliud aliquid cogitandum liberum esse: sic enim totus homo absorbetur ab ipso & in ipso corpore, ut jam dici non possit, ipse animus suus esse, sed simul totus homo dici possit, quod caro sit & spiritus vadens & non rediens.

Jam adducta propositione legi naturali adhuc difformior est hæc.

PROPOSITIO XV.

Mollities, Sodomia, bestialitas sunt peccata ejusdem speciei infima.

19. **Q**uo posito non concessio sequitur consequenter, Primo: Sicut in sententia assertoris hujus mollities non est ex natura sua, sed propter prohibitionem solum mala, sic & sodomia ac bestialitas. Secundo:

X

cundo:

cundo: Non esse necesse in confessione dicere commisi mollitiem, sodomiam vel bestialitatem, sed sufficiet dicere procuravi mihi pollutionem: Circumstantias enim speciem non mutantem secundum Concilium Tridentinum non est necesse in confessione explicare. Tertio: Illos, qui legem positivam non acceperunt, ut Turcæ, Mahomerani, ac similes aliquod ex his tribus criminibus committentes nequaquam peccare, cum tamen constet sodomitas à crimine sodomix sic dictos, etiam ante legem Mosaicam datam à Deo ob hoc crimen vocatos pessimos, & igne de cœlo exustos: sed primus hujus sententiæ vel inventor vel resuscitator putat expedit potius conscientiarum securitati, & hujus vitij incutiendo horrore, si ejusdem, quam si diversæ speciei esse doceatur: horret enim animus committere scelus, quod ejusdem speciei est cum illo, quod Deus flammis de cœlo incensis flagellavit: Jusque civile & constitutio criminalis ignis poenâ multandum censent. Sed hic potius metuentium quod ex mollitie quam cupiditate victi, incitati etiam rationibus eorum, qui

vifum

visum §. præcedenti eidem patrocinantur, leve crimen existimant, ab illâ in alia ejusdem speciei devolvantur. Sed his non obstantibus tot tantisque pro eadem citatis Authoribus felic. record. Alexander VII. eandem inter alias condemnavit: ratioque à Lessio lib. 4. de Just. & Jure cap. 3. dub. 13. adducta convincit: notandum est inquit is, predictos modos speciei distingui, quia singuli continent peculiaritatem & distinctam turpitudinem repugnantem castitati, suntque pejores, quam reliquæ species luxuria.

Ad sextum hoc Decalogi Præceptum, tanquam cum mœchiâ eidem temperantiæ virtuti oppositum, reduci possunt tanquam libidinis fomenta, & incitamenta, peccata gula, & ebrietatis: quæ Authorem suum simili quodammodo afficiunt, teste Virgilio pœmate de Venere & Bacho.

Nec veneris nec tu vini capiaris amore,

Vno namque modo, vina venusque nocent.

Virvenus enervat vires, sic copia vini

Et tentat gressus, debilitatque pedes.

X 2

Multos

Multos cæcus amor cogit secreta fateri
 Arcanum demens detegit ebrietas.
 Bellum sæpe petit ferus exitiale cupido;
 Sæpe manus itidē Bacchus ad arma vocat.
 Prodidit horrendo Trojā venus improba bello
 Et faphytas bello, perdis facche gravi.
 Deniq; cum mentes hominum furiarit uterq;
 Et pudor & probitas, & metus omnis abest.
 Compeditibus venerem vinclis constringe licū
 Ne te muneribus ladat uterq; suis.
 Vina sitim sedant, natis venus alma creandis
 Servit: finem horum transilisse nocet.

20. Certum est enim sine Cerere & libe-
 ro frigere venerem; Vnde Hieronymus Epist.
 22. ad Eustochium cap. 4. videas inquit alios
 pocula in tela vertentes, scyphum in faciem
 jacere conviva, alios scissis vestibus, in vulne-
 ra aliena proruere, alios clamare. Qui plus bi-
 berit fortior computatur: accusationis occasio
 est, adjuratum per regem frequentius non bi-
 bisse; vomunt ut bibant, bibunt ut vomant, di-
 gestio ventris & guttur non occupantur offi-
 cio. Hoc nunc dixisse sufficiat quod secundum
 Apostolum, in vino luxuria est, & ubicunque
 saturi-

saturitas, ebrietas fuerint, ibi libido domine-
tur. Specta ventrem, & Genitalia pro qualita-
te vitiorum, ordo membrorum. Nunquam ego ebrium
castum putabo qui etsi vino consepultus dor-
mierit, tamen potuit peccare per vinum. Et
August. Serm. 65. de tempore semper juncta est
saturitati lascivia, vicina sibi sunt venter &
Genitalia, & pro membrorum ordine, ordo vi-
tiorum intelligitur. Cui consonat. S. Ambro-
sius lib. de Elia & jejunio. cap. 16. Ebrietas ait
fomentum libidinis. Ebrietas incentivum insa-
nia, Ebrietas venenum sapientie, hac sensum
hominis mutat, & formas per hanc fiunt ex
hominibus equi adhiungentes: Siquidem natu-
rali calore corporis calidi, & præter naturam
vini calore flammati, cohibere se non queunt,
& in bestiales libidines excitantur. Et Isidorus
Hispalensis lib. 2. sent. cap. 42. Proxima est in-
quit ventri libido sicut loco, ita vitio: ubi enim
ventris cura, ibi & eorum, quæ circa ventrem
sunt proxima. In ordine namque membrorum
genitalia ventri junguntur, dumque unum ex
his immoderate reficitur, aliud ad luxuriam
excitatur, & denique Petrus Damiani lib. 1.
Epist. 15. cum tantopere inquit homines non

exigente naturâ, sed impuritati gula deserui-
unt, velint, nolint libera libidini frena laxan-
tur: ve ter enim atque pudenda contigua sibi
sunt affinitate contermina, & cum ille sine tem-
perantia discretione reficitur, illa protinus ad
contumelias excitantur. Cibi scilicet illices
sunt libidinum, & immoderate percepti pro-
prij humoris exuberantiam, mox ad pudenda
transmittunt. Qui videlicet humores dum
congesti pruriunt & titillant, importunius ex-
petunt, ut per coitum effluant. Vnde Apostolus
i. ad Timoth. 5. concessit modicum vinum, ob-
stomachi & varias infirmitates: vetuit e con-
tra inebriari vino, in quo est luxuria. Quae
propter Isidorus Pelusiota lib. 1. Epist. 495. vi-
num inquit ad necessarium corporis usum
modice haustum pectus exhilarat, quod autem
ultra mediocritatem adhibetur perulans con-
tumeliosum, atque intemperans vocatur. In-
temperans enim res vinum, & contumeliosa
res ebrietas inquit sacra scriptura: & rursum:
Nolite inebriari vino, in quo est luxuria, atq[ue]
ipsa natura per immoderantiam turbata & a-
gitata lascivia magistra efficitur.

Sed his Sanctorum Patrum rationibus & auctoritatibus non obstantibus ad gulæ illecebras quodammodo invitant, qui docent.

PROPOSITIO XVI.

Licet comedere & bibere usque ad satietatem ob solam voluptatem modo non obfit valetudini.

21. **H**ujus rationem assignat Author, quia licite potest appetitus naturalis suis actibus frui, adeoque oculi videre, manus palpate, aures audire, odoratus olfactere, & gustus comedere & bibere, quod libet & placet, & quantum placet, imò & ultimum finem in eis constituere: fruitio enim est finis, usus verò mediorum. Sed hujus assertionis absurditas satis supra ostensa, & refutata est, in illa propositione voluptates sensuum licite possunt appeti propter se: quibus accedat divina comminatio, non graventur corda vestra crapulâ vel ebrietate &c. *Va vobis, qui saturati estis, quia esurietis. Et*